

[Veistrup.]

derpaa, tror jeg, det er rigtigt, at man undlader at vedtage den foreslaaede Ændring; men hvis man ønsker, at ogsaa Byerne skal have en vis Lettelse, forekommer det mig, at man maa vedtage den. Derfor er jeg heller ikke saa enig med den højtærede Minister, naar han for et Øjeblik siden sagde, at man ikke kunde lovgive om saadanne specielle Forhold; thi jeg synes netop, at Forholdene kan være saa uhyre forskellige rundt omkring ved de forskellige Købstæder, at man i Virkeligheden kommer til at skønne over de enkelte Tilfælde, der kommer til at foreligge. Det vil selvfølgelig i Almindelighed være Administrationens Sag — det skal jeg indrømme —, og at lovgive om disse specielle Forhold lader sig maaske ikke saa godt gøre; men i alle Tilfælde vil Administrationen komme til at skønne over de enkelte Forhold, naar de kommer frem til Behandling paa Grund af Krav, fremsat udefra, fra de Distrikter, som ønsker Indlemmelse.

Naar Ministeren siger om St. Hans Landsogns Indlemmelse i Odense, at den Sag har staaet paa i saa mange Aar, at den nu maa føres til en Afslutning, og naar Ministeren tilføjer, at det ikke er Meningen at træne den Sag, men at det er Meningen, at den skal bringes til Afslutning, og naar jeg sammenholder dette med den ærede Ordførers Udtalelse om, at hvis det virkelig skulde vente en Maaned eller to, gjorde det ikke saa forfærdelig meget, men ellers var han enig i, at der skulde træffes en Afgørelse — ja, saa maa jeg sige, at naar man altsaa har Ministerens Ord for, at det ikke er Meningen at trække Sagen længere ud, vil jeg for mit Vedkommende anbefale at stemme for det foreliggende Ændringsforslag. Men naar vi stemmer for Ændringsforslaget, er det ogsaa under den Forudsætning, at dette Spørgsmaal gaar i Orden saa hurtigt, som Behandlingen af de Detailsprogsmaal, der i Øjeblikket foreligger i Kommissionen, kan tilendebringes. Det er altsaa ud fra de Udtalelser, der her er fremsat saavel af den ærede Ordfører som af den højtærede Minister, at jeg anbefaler at stemme for Ændringsforslaget.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg maa sige til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup), at jeg intet Øjeblik har sagt eller ment, at man ikke kunde lovgive om specielle Forhold, men jeg har

sagt, at jeg anser det for uheldigt, naar man lovgiver i Almindelighed, da at bygge udelukkende paa Ræsonnementer, som knytter sig til et enkelt bestemt, et specielt Forhold. Jeg har ikke, saaledes som det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) synes at mene, udtalt, at det foreliggende Lovforslag indeholder en Tilskyndelse for Byraadene til at rejse andre Indlemmelsessager, men jeg har sagt, at for Indlemmelsessager, som i Øjeblikket er til Behandling, kan den Udformning, § 1 i Lovforslaget nu har faaet, være en Tilskyndelse for Ministeren til, hvis han finder et fra Byraadet rejst Krav vel begrundet, da at imødekomme dette, saaledes at en samtidig Overvejelse finder Sted.

Det ærede 6te Medlem for 4de Kreds udtalte, at der her skabes Mulighed for, at Odense Byraad kan faa nedsat flere Kommissioner. Jeg maa dertil bemærke, at saadanne Muligheder er i Forvejen til Stede, de skabes aldeles ikke ved denne Lov. Men det, der sker ved denne Lov, er, at i fremtidige Indlemmelsessager har en Bykommune Krav paa og Ret til at faa de af Byraadet rejste Indlemmelsesspørgsmaal — hvis Ministeren skønner, at den første Indlemmelsessag bør fremmes — optaget til Behandling samtidig med denne. Det er den Ret, man giver, og den giver man under Hensyn til, at der grænsende op til en Bykommune kan ligge Kommuner af højest forskellig Type: Arbejderkommuner, som, hvis de indlemmes, kan øge Bykommunens Byrder stærkt, og Skattely, som, hvis de indlemmes, kan bidrage til at lette disse. Derfor er det naturligt, at der aabnes Adgang til, naar et af disse Spørgsmaal rejses, at det andet da samtidig kan rejses, hvis det findes begrundet, og derfor synes det mig højt besynderligt, at det ærede Medlem i denne Forbindelse kan tale om, at der indføres et Privilegium, som der er Anledning til at afskaffe.

Jeg skal om det specielle Indlemmelsesspørgsmaal udtale, at jeg intet Øjeblik hverken forrige Gang, jeg var Indenrigsminister, da dette Spørgsmaal ogsaa forelaa, eller nu om denne Sag har ført en Politik med det Formaal at virke forhalende. Jeg har ikke gjort det hidtil og agter ikke at gøre det nu. Men jeg agter i den kommende Tid at tage alle Sider af den Sag, som forelægges for mig, under Overvejelse med den Hensigt at tage de Billighedshensyn, som bør tages, for at der, naar Afgørelsen træffes, kan siges at være sket Ret og Skel til alle Sider.